

THAILAND HUMAN TRAFFICKING FACT SHEET

1. **Human trafficking** is the buying, selling, recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of men, women and children within countries and across borders through deceptive or threatening means for the purpose of sexual exploitation, forced labour, forced begging, illegal adoption, organ removal and forced marriage.

2. The United Nations' International Labour Organization (ILO) estimates that more than **20.9 million** adults and children are victims of human trafficking. Of these victims, according to the ILO, over 55 per cent are women and girls, and at least 4.5 million are victims of forced sexual exploitation.

3. People are trafficked from, through and into **Thailand** for sexual exploitation, forced domestic work, begging, and forced labour in the fishing, construction, factory and low-end garment industries.

4. **Internal** and **cross border** trafficking of women and children for sexual exploitation, and men and boys for the fishing industry are prevalent human trafficking trends in Thailand.

5. **Men, women and children** trafficked into Thailand experience the withholding of travel documents, migrant registration cards and work permits, as well as withholding of wages (debt bondage) and illegal salary deductions by employers.

6. Thailand's higher wages (minimum wage is 300 baht/day) and increased **economic opportunities** have increasingly made Thailand a destination country for trafficking victims from Myanmar, Laos and Cambodia and a transit country for victims moving on to Malaysia, Singapore, the Middle East and elsewhere.

7. In the northern areas of Thailand, such as Chiang Rai, Mae Hong Son and Chiang Mai provinces, lack of citizenship, poverty and low education makes highland women and girls particularly vulnerable to being trafficked in the **sex industry**.

8. Women from low-income families often voluntarily enter the commercial sex industry in search of a better life, only to be exploited, abused and forced into sex work in cities like Bangkok, Phuket, Pattaya and Phang Nga.

9. According to the United Nations Inter-Agency Project on Human Trafficking (UNIAP), children begging on the streets of Bangkok or other tourist hubs in Thailand are often rented or sold by their families or guardians – knowingly or through deception. Traffickers along the border of Myanmar and Thailand have been reported to offer on-the-spot sums of around 4,000 baht per month to desperate parents for their children to sell flowers in Bangkok.

10. Promises of lucrative jobs overseas, such as working as massage therapists, are used to lure Thai women and girls abroad and they are then forced them into sex work. Most traffickers and establishment owners control migrant sex workers through debt bondage, placing **restrictions on their freedom** and ability to safeguard their own health – including how many clients they should “entertain” and whether or not condoms are used.

11. Combination of economic pressures, language and legal status constraints, and lack of information puts migrant populations at especially high risk of labour exploitation and trafficking in Thailand. It is common practice for those who are vulnerable to be promised work on a ship, only to find once they are out to sea that they will not be getting paid and may be held on the boat for months, or even years.

ข้อเท็จจริงเรื่องการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

1. การค้ามนุษย์คือการจัดหา ซื้อ ขาย จำหน่าย พามาหรือส่งไปยังที่ใด รับไว้ หรือหน่วงเหนี่ยว กักขัง โดยวิธีหลอกลวงหรือข่มขู่ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งกับผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก และเกิดขึ้นได้ทั้งภายในประเทศ และข้ามพรมแดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ บังคับใช้แรงงาน หรือข่มขืน รวมทั้งการรับบุตรบุญธรรมอย่างผิดกฎหมาย การซื้อขายอวัยวะ และการบังคับให้แต่งงาน

2. องค์การแรงงานสากลของสหประชาชาติ (ILO) ได้ประมาณว่าทั้งผู้ใหญ่ และเด็ก มากกว่า **20.9 ล้านคน** ได้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ รายงานของ ILO กล่าวว่า ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเหล่านี้ มากกว่า 55% เป็นผู้หญิงและเด็กหญิง และอย่างน้อย 4.5 ล้านคนตกเป็นเหยื่อ ของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ

3. คนเป็นจำนวนมากถูกหลอกลอกจาก**ประเทศไทย** ผ่านทางประเทศไทยและเข้ามาสู่ประเทศไทยเพื่อ การแสวงหา ผลประโยชน์ทางเพศ บังคับให้เป็นคนรับใช้ในบ้าน ให้เป็นขอทาน และใช้แรงงานในอุตสาหกรรมประมง ก่อสร้าง และโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าคุณภาพต่ำ

4. การค้าผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งภายในประเทศและข้ามแดน เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ รวมทั้งการค้าผู้ชายและเด็กผู้ชาย สำหรับอุตสาหกรรมการประมง มีแนวโน้มเป็นที่แพร่หลายในประเทศไทย

5. **ผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก** ที่ถูกค้ามนุษย์มาในประเทศไทย มักเจอกับปัญหาที่ถูกยึดเอกสารการเดินทาง บัตรลงทะเบียน แรงงานข้ามชาติ ในอนุญาตให้ทำงานในประเทศ และการปฏิเสธการจ่ายค่าแรง (การทำงานขี้น) รวมถึงการหักเงินเดือนอย่างผิดกฎหมายโดยนายจ้าง

6. ค่าแรงที่สูงกว่าของประเทศไทย (ค่าแรงขั้นต่ำเท่ากับ 300 บาท/วัน) และ**โอกาสทางเศรษฐกิจ**ทำให้ประเทศไทยเป็น ประเทศปลายทางสำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์จากประเทศพม่า ลาว และกัมพูชา อีกทั้งไทยยังเป็นประเทศทางผ่าน สำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อที่จะไปยังประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ภูมิภาคตะวันออกกลาง และที่อื่นๆ

7. ในภาคเหนือของประเทศไทย เช่น จังหวัดเชียงราย แม่ฮ่องสอน และเชียงใหม่ ปัญหาการเรื่องการไม่ได้รับสัญชาติ ความยากจน และการขาดการศึกษา ทำให้ผู้หญิง และเด็กหญิง ในพื้นที่ราบสูงมักจะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ใน**ธุรกิจค้าบริการทางเพศ**

8. บ่อยครั้งที่ผู้หญิงที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำในประเทศไทย มักจะผันตัวเองเข้าสู่ธุรกิจค้าบริการทางเพศโดยสมัครใจ ด้วยความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น แต่กลับถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ และถูกบังคับให้เข้าไปทำงานขายบริการทางเพศในเมืองใหญ่ อย่างเช่น กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต และพังงา เป็นต้น

9. ข้อมูลจากโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานสหประชาชาติ ด้านการค้ามนุษย์ (UNIAP) กล่าวว่า เด็กขอทานตามถนนสายต่างๆ ในกรุงเทพฯ หรือสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่นๆ ในประเทศไทย มักถูกเช่าหรือ ขายโดยครอบครัวของเขาเอง - ไม่ว่าจะตั้งใจหรือถูกหลอกลวงก็ตาม มีรายงานว่า นักค้ามนุษย์ตามแนวชายแดนของประเทศพม่า และประเทศไทย เสนอเงินค่าจ้างประมาณ 4,000 บาทต่อเดือนให้พ่อแม่ที่ตกยาก เพื่อส่งลูกหลานมาขายดอกไม้ในกรุงเทพฯ

10. ผู้หญิงไทยมักถูกหลอกลวงด้วยการให้คำสัญญาว่า พวกเขาจะได้งานดีๆ ที่ต่างประเทศ เช่น งานหมอนวดบำบัด แต่เมื่อไปถึงกลับถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่ นักค้ามนุษย์และ เจ้าของกิจการจะควบคุม ผู้ขายบริการที่เป็นแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ โดยให้พวกเขาทำงานเพื่อขังหนี้ และ**จำกัดสิทธิ**การเข้ารับบริการด้านสาธารณสุข รวมถึงกำหนดจำนวนลูกค้าที่พวกเขาต้องให้บริการ ไม่ว่า จะใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ก็ตาม

11. แรงกดดันทางเศรษฐกิจ ข้อจำกัดด้านภาษา รวมทั้งข้อจำกัดทางกฎหมาย และการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ทำให้แรงงานข้ามชาติ ตกอยู่ในความเสี่ยงสูง ที่จะถูกแสวงหาผลประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรม และถูกค้ามนุษย์ในประเทศไทย มันเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับการสัญญาว่าจะทำงานอยู่บนเรือ แต่เมื่อออกไปกลางทะเล พวกเขา กลับต้องทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง และอาจจะถูกกักขังบนเรือหลายเดือนหรือหลายปี